

De i stk. 2 under nr. 1-6 angivne betingelser svarer til de i næringsloven hidtil fastsatte. Sådanne kvalifikationskrav stilles i de fleste lande. Kravet om bopæl her i landet er en konsekvens af revisorhvervets personlige karakter og tilsiges i øvrigt af almindelige jurisdiktionshensyn. Man har, ligesom tilfældet er for advokater, anset det for rigtigt også at bibeholde kravet om, at en statsautoriseret revisor skal være fyldt 25 år. Gennemsnitsalderen for dem, der består revisoreksamen, er i øvrigt 32-33 år. Det må forekomme selvfølgelig, at en offentligt autoriseret revisor, der skal beskæftige sig med andres økonomiske forhold, ikke selv må være under konkurs, umyndiggjort eller under lavvægsmål. Det foreslås at betegne den hidtidige revisor-„prøve“ som „eksamen“. Den almindeligt brugte betegnelse er da også revisoreksamen.

Kravet om tre års praktisk uddannelse efter det fyldte 18. år svarer til de nuværende bestemmelser om, at man for at kunne indstille sig til eksamen (prøven) skal have haft mindst tre års praktisk virksomhed. Den praktiske virksomhed skal bestå i deltagelse i udførelsen af de på en statsautoriseret revisors kontor almindeligt forekommende revisionsarbejder. Forslaget i stk. 4 om, at handelsministeren skal kunne gøre undtagelse fra kravet om tre års uddannelse på en statsautoriseret revisors kontor, er især begrundet i hensynet til personer, der alsidigt har gennemgået sådan praktisk uddannelse helt eller delvis i stats- eller kommunale revisionskontorer, i interne revisionsafdelinger i erhvervsvirksomheder eller på lignende måde. Almindeligt kontorarbejde i f. eks. banker eller forsikringselskaber vil ikke være tilstrækkeligt kvalificerende for en statsautoriseret revisors gerning. Det er tanken, at der om alle dispensationsansøgninger skal forhandles med Revisorkommissionen.

En statsautoriseret revisor kan under udførelse af sit hverv pådrage sig betydelige erstatningskrav, og det er såvel for klienterne som for revisoren selv af betydning, at der er sikkerhed for, at sådanne krav kan dækkes. Selvom de fleste statsautoriserede revisorer allerede i dag har en ansvarsforsikring, har man derfor fundet at burde foreslå, at statsautoriserede revisorer skal være forsikret mod økonomisk ansvar. Har flere statsautoriserede revisorer sluttet sig sammen i et revisorinteressentskab, jfr. § 11, stk. 1, skal hver af deltagerne tegne forsikring. Ansættelse i et revisionsaktieselskab, jfr. § 11, stk. 2, fritager ikke for at tegne selvstændig forsikring. Der vil selvsagt intet være til hinder for, at statsautoriserede revisorer opretter et gensidigt forsikringselskab med det formål at overtage disse forsikringer.

Bestemmelsen i stk. 3 om, at beskikkelse kan nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder, stemmer med gældende ret. Herudover foreslås det, at beskikkelse skal kunne nægtes, såfremt den pågældende i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at han ikke vil drive revisorvirksomhed på forsvarlig måde. Man finder, at en sådan bestemmelse er nødvendig for opretholdelse af tilliden til de statsautoriserede revisorer. Bestemmelsen tager navnlig sigte på handlinger, der ikke har medført strafferetlig tiltale. Det kan for eksempel være oplyst, at ansøgeren er afskediget fra en stilling på grund af uredelighed, der ikke har medført straffesag, eller at ansøgeren i en virksomhed som ikke-statsautoriseret revisor på grov måde har tilsidesat hensynet til sine klienter. Bestemmelsen vil kunne anvendes med hensyn til såvel handlinger som undladelser, herunder fortielser. Nægtelse af beskikkelse med henvisning til denne bestemmelse kan indbringes for domstolene i den borgerlige retsplejes former, medens nægtelse med henvisning til straffelovens § 78 kan indbringes for domstolene i strafferechtsplejes former.

Til § 2.

Bestemmelsen giver handelsministeren bemyndigelse til at beskikke personer, som i udlandet har fået en uddannelse, der kan ligestilles med den danske uddannelse, og som i øvrigt opfylder betingelserne for at få beskikkelse. Det vil være naturligt, at handelsministeren forhandler med Revisorkommissionen om sådanne sager. Som et vilkår for beskikkelse vil det eventuelt kunne stilles, at den pågældende består en prøve i dansk skatteret og erhvervsret.

Ved den i stk. 2 foreslåede bestemmelse har man ikke alene haft de i de andre nordiske lande autoriserede revisorer for øje, men også sådanne tilfælde, hvor et udenlandsk selskab, der har et datterselskab her i landet, kan have en berettiget interesse i, at datterselskabets regnskaber revideres af moderselskabets revisorer.

Til § 3.

Den i stk. 2 omhandlede løfteerklæring svarer til den, der nu anvendes. Også i andre lande er det almindeligt, at de, der ønsker at blive autoriseret som revisor, skal aflægge en revisored eller et revisorløfte.

Til § 4.

Det foreslås, at handelsministeren med bistand af Revisorkommissionen skal kunne bestemme, om